

ENKELE NIET IN MIJN TWEE BUNDELS GEPUBLICEEERDE GEDICHTEN

23 01 1978

Muziek

kijkglas terug in de tijd

Het verstreken

verglaasd verstrijkende

Verdronken, herrezen

en door een waas van tranen

30 05 1980

Weer stak de boom zijn takken uit

het was niet de eerste lente

O, in de spiegel

zijn eigen beeld verdragen

verraderlijk

sluip steeds de winter nader

dwars door het bloeien heen

Jong slechts

blijft hoop en dwaasheid

25 10 1980

Berlin, Hauptstadt der DDR

Linienstraße

(De verovering 45-80)

I

Toen/nu

hier

Leren dit te dichten

bruggen over bomkraters

woordstraten tussen

woordtanden/woordhuizen

Welke taal, wend ik mij om

spreken nu de ruïnes

kogelgatoverstippeld

Wiederguttaufbauten?

(of andere woordstapels:

Wettbewerbkollektiv)

Wat niet bestond

damals

bestaat niet

drüben

II

Ervaringen

worden gemaakt

Ruiten

in zó'n huis ook

wast een vrouw

haar gebaar

bezweert (spervuur)

Duizel ik even

ik ga verder -

een ervaring:

rijker?

08 01 1982

Goethe

Levensloop (Maximen und Reflexionen no.1345-1348)

I

Mooi? De bloem slechts!

zuiver verschijnende wet

mooi?

nooit de vrucht

jeugd alleen

is mooi

Wat werd wie jong al was?

wet weer,

vrucht:

Meeresstille

Furchtlos

am Ende

II

Leven:

koorts van de stilte

Über allen Gipfeln:

van onrust genezen

Memento mori?

Memento vivere:

das Römische Karnaval

waar het voorbijspringt

onder doodsdruk

15 07 1982

Op de rots het fort, de koepel

wat slaat men gade

nu de sferen zijn verkend?

Hoog kruist de satelliet -
in het vizier: de aarde.

Sterren spetteren; de nacht
behekst de aarde
roerloos hangt het beeld
aan het verstard plafond

29 07 1982

Zijn: tussen te lege
Hollandse horizonten
op de fiets in de wind, een
nooitgedacht zoele zomerdag,
na het beperkt, beperkend werk
in de maat dwars door het mateloze,
dat is het:
trappend Zijn

Hier niets wezenlijks -
geboorte noch dood is het geval
uitbuiting noch onweer
en ook de obligate vulkaan

is ver te zoeken in dit landschap,
buiten en binnen

18 04 1999

(fragment)

Tristitia

Er is geen reden
om romans te schrijven
geen reden
om geen romans te schrijven;
zo blijf ik
tussen taal en zwijgen steken

Te veel weet ik van schrijven,
te veel van niet-schrijven -
werkelijkheid
dood en geboorte -
te veel om te schrijven,
te veel om niet ...

18 08 1999

O Odysseus

Omringd door schimmen in de golven
een speelbal van de grillen van de tijd
had hij de hoop op troost al laten varen
was hij het beu te wachten op respijt

Nu zijn in dit sonnet van twee kwatrijnen
de eb de vloed tenslotte toch bedaard
gespoeld aan land, herwonnen voor de aarde
heft hij de ruige kop naar waar Nausikaä staart

? ? 2005

Zing, nachtegaal
je schokkend lied
meer dan leven
is er niet

09 06 2005

Fabeldier

Op het kruispunt tussen twee stammen

sta ik

(ik ikker ikst)

en ver-één in mij

die twee

O, Pegasus was geen centaur als hij

van pa en ma het ongelukkig ei -

dit

Siamees

gedrocht

18 06 2005

Kant en de Wal

Belangeloos genieten

de koel-esthetische waardering

voor kokswonderen of

wulpse poses -

hoe laat in het leven

wordt het ons gegeven

En toch
meedogenloos schrijdt
(schreit)
de tijd voort

25 06 2005

Kringloop

I Never more

Het klokkenspel van knapen
speelt vroegrijp in de lente

Het klokkenspel van kerels
speelt potent in de zomer

Het klokkenspel van heren
speelt deftig in de krijtstreep

Het klokkenspel van grijsaards
speelt helaas in de winter

II Evermore

Zie daar bungelen

onbeschut in de zomer

de tederheden van aanstaande moeders

Zie daar bollen

onder wiegende heupen

de deinende billen

Zie ze daar stappen

op volslanke dijen

de statige benen

Vermoed het geheim

van lente en zomer

Maar vermoed in die pracht ook

de herfst en de winter